

Úvodní hodina

NEBOJ SE, NEJSI NA TO SÁM „Neste břemena jedni druhých“

Pomůcky: pro každého kartičku „příslib pomoci“ nebo „prosba o pomoc“; DUHA 1/2014–2015.
Můžeme sedět v kruhu nebo v lavicích.

Privítání

Privítáme se a každému věnujeme individuální pozornost a pochválíme jej za něco, co se na něm po prázdninách změnilo. Pokud to děti zvládnou, mohou na tyto změny upozorňovat samy děti. Např. Vyrostl. Je opálený. Má delší vlasy. Apod.

Co nám pomáhalo něco nést o prázdninách

Řekneme dětem, že se jich vůbec nebudete ptát, kde všude letos o prázdninách byly – to se ptá každý, ale že by vás zajímalo, jakou věc nebo jaké věci o prázdninách nejvíce potřebovaly.

Jako poslední pak sami můžeme popsat nějakou situaci, kdy jsme o prázdninách potřebovali něco někam odnést a potřebovali k tomu třeba kufr. Pak jmenujeme různé druhy tašek a děti mohou komentovat, kdy a kde je o prázdninách používaly a co v nich nesly. Např. Batoh – skautský tábor. Krosna – výlet do hor. Kufr – pobyt u moře. Cestovní taška – cesta k babičce. Apod.

Můžeme zařadit děkovnou modlitbu za prázdniny.

S dobrou taškou toho dokážeme hodně unést

Taška je dobrá věc zvláště, když člověk chce něco nést a nevejde se mu to do rukou. Teď také potřebujeme tašku, nebo spíš aktovku.

Děti si mohou položit na lavici aktovky nebo tašky, se kterými přišly, a ukázat, co v nich přinesly. Při té příležitosti si můžeme ujasnit, co všechno budeme na toto setkání nosit.

Pokus: Děti si mohou vyzkoušet, zda to, co mají v tašce, unesou jen rukou bez tašky. Děti mohou projít ve třídě určitou cestou mezi lavicemi, která je složitější.

Co je těžké unést

Posadíme se a společně přemýšlíme, co je snadné unést, a naopak, co je těžké unést. Nabídneme dětem také abstraktní „břemena“. Lidé obvykle říkají, že je těžké unést i něco, co není věc. Třeba, že je těžké unést, že něco neumím, že něco nemám, že jsem prohrál. Když jsem slyšela, že si někdo vymýšlí. Apod. Opět můžeme z vlastní zkušenosti povyprávět situaci, kdy pro nás bylo těžké něco unést. Na závěr rozhovoru zdůrazníme, že vždy je těžké unést to, co neumíme, nebo v čem jsme slabí.

Možná máme i my teď na začátku roku obavy z něčeho, co nedokážeme, co pro nás ve škole bude těžké unést. Můžeme si o tom povídat. Přemýšlíme také o tom, co by nám pomohlo.

Víte, co pomůže?

Návod, co pomůže, neřekneme dětem hned, ale jako hádanku. Je ukrytý v jednom příběhu, který si přečteme nebo převyprávíme. (Příběh O myšce a žabákovi „Neboj se, nejsi na to sám“.)

Závěr:

Co myšce pomohlo, když neuměla přejít řeku? Že se žabák vrátil a pomohl jí. Co pomohlo žabákovi, když nedokázal jít potmě? Že šla myška s ním.

Pomůže nám, když mezi sebou nebudeme soutěžit, kdo bude nejlepší, ale když si budeme navzájem pomáhat.

Dohoda

Každý může vytvořit (zvolíme jednu možnost, viz příloha)

- a) „příslib pomoci“ na to, co umí.
- b) „prosbu o pomoc“ pro to, co neumí.

Pak uspořádáme „burzu“

- a) „příslib pomoci“ si rozeberou ti, kteří ji potřebují.
- b) „prosbu o pomoc“ si rozeberou ti, kteří ji zvládnou.

Pozor! V případě, že plánujeme bohoslužbu na toto téma, tuto část vynecháme a kartičky vložíme do tašky nebo tašek, které při ní použijeme.

Modlitba

Dobrý Bože,

prosíme Tě, ať si dokážeme navzájem pomáhat, protože to je určitě více, než být první.

...(můžeme zařadit konkrétní jména dětí a přísliby pomoci)

Amen.

PŘÍSLIB POMOCI

UMÍM

**A MOHL/A BYCH TI POMOCI, ABYS NA TO
NEBYL/A SÁM/SAMA.**

podpis

PROSBA O POMOC

NEUMÍM

**A HLEDÁM NĚKOHO, ABYCH NA TO NEBYL/A
SÁM/SAMA.**

podpis